

ÁGH ISTVÁN

Eljárulás István királyhoz

Kérelem

*Aranykoszorúd alá,
fényes koronádhoz
hadd járuljunk,
hadd adjuk meg, amink van,
szegény vagyonunkat,
tied az ország,
mienk meg a föld a víz,
ég országa,
csillagok háza,
réten a bárány,
erdőben a gerlice,
erdő alatt gabona,
kertben az alma,
gránátalma,
udvarunkon tyúkocska,
hetvenhét csibelle,
annyi csillag,
kakas kukorékol,
itt van a hajnal,
csillog a vadvíz,
világít a nagy víz,
te palástod hossza,
palástod szegélyén
szárad a harmat,
Dunában aranyhal,
Tiszában ezüsthál,
Balatonban a sok víz,
Balatonban a sok hal,
kardod hossza,
fejed fölött Szűz Mária,
lábod alatt bársony,
bal kezedben aranyalma,*

kerek Magyarország,
jogar jobb kezében,
érces gyöngyöt gyöngyözik
törhetetlen öklöd,
védj meg minket istáp istáp,
hajlokunkban ördögök
zörömbölnek éjszaka,
nem hagynak aludni,
diót gurigatnak,
kupákat dobálnak
bűdös görény képiben,
menyétaskonyképpen,
vaddisznók reggel,
föltúrják az ágyást,
virág egyik agyarukon,
másikon meg hagyma,
bakkecskék délben,
megeszik a kertet,
babot répát káposztát
zöld habosra rágnak,
akkor átváltoznak,
édeskednek,
magunkéből kínálnak,
etetnek itatnak,
vasas hadak lesznek,
mocsárba kergetnek,
űznek erdő vadjához,
szarvasokkal vaddisznókkal
talán meg is ölnek,
Urunk Szent István király,
oltalmaz minket,
mert tied az ország,
mienk meg a föld a víz,
ég országa csillagok háza,
eljárulunk hozzád istáp istáp!

Jáarulunk báránnyal

Ez a kisbárány hóban született,
azért olyan fejér,
árpaszalmára ellette az anyja,
azért olyan aranyos mikor rásüt a nap,
telihold vörös tála alatt született,
újhold idején fölszökdelett az égre,
sárgaréz sarló hegyiről leszökkent a rétre,
ennek a báránynak mennyei illata van,
ennek a báránynak pázsitillata van,

*harmatos virágos,
addig legelészett a fűszálakat addig csipegette,
míg a legszagosabb kakukkfűre nem talált,
fogakkal morzsolta le nem nyelte,
ennek a báránynak szájában fészkel
a kakukkfűillatú lélek,
addig legelészett a fűszálakat addig csipegette,
míg arra a négylevelű lóherére nem talált,
rászállt a szívére négyszárnyú lepke,
zöld szerencse piros szivecskéjén.*

Jáarulunk gerlicével

*Szegény vadgerlice annyit búslakodott,
a vadkörtefa is vele együtt szólott,
sírt az egyik levél sírt vele a másik,
síró levelekkel sírdogált az ág is,
csak a fa dereka állott rendületlen,
madár bánatától azért megrendülten
óvta koronáját a szomorúságtól
levele ne essen gerle ott lehessen,
amíg az ő párja erdő vadonából
majd visszatálhat hadd üljenek párban
a legfelső ágat alsóbbra hajlítva,
míg a meleg őszi csöndessé ringatna.*

Jáarulunk kalásszal

*Búzakalászt adok neked,
akaszd szobád falára,
vagy viselje a kedvesed
vasárnapi hajában,
múlik a nyár eljön a tél,
de mindörökké nyár van
nemcsak arany pirosszemes
csöpp üstökös kalászban,
megáll melegít téged is,
ha délre húz a sármány,
aranyálinkó nem fűtyül,
s palintáz kékbe sárgán,
kerek sültök a nap kihűl
ne félj! majd megvigasztal
a búzaszemen Mária,
karján a Kisjézussal.*

Járolunk gránátalmával

*Kertünkben a gránátalmafára
leszállott a kismadár,
fán bujkáló senki meg ne lássa,
onnan énekelne már,
mintha nem is volna torkocskája,
csak a hang miként kiszáll,
mintha nem is lenne bögye szárnya,
csak incselgő éneke,
gyönyörűség gránátalmafája
úgy hangozna ővele
az a sok zöld az a sűrű sárga
gyümölcs se szívlevele,
puha fűre szakadt pomagránát,
a pinyőke elrepült,
odamentem fölvettem az almát,
kezem igen földerült,
megkóstoltam egyszerre haraptam
édeset és keserűt.*

Járolunk kakassal

*Micsoda táalentum milyen pontos óra
kukorékolgatja minden virradóra,
ki állítja mindig a legmagasabbra,
hogy messzire lásson bárki meghallhassa,
miért nem felejtí meg a nap föl sem jött,
csupán halvány pírját derengik a felhők,
már teszi a dolgát évezredek óta
szól a Bibliából miként most a dombra
veti meg a lábát éppúgy Szokrátesznek
kiálthatna innen lusta gazdám ébredj!
én is megébredtem első pillantásom
megakad a nekifeszülő madáron,
fekete karmától csőre ollójáig
erős büszke borzastollú kackiás ív,
fölnyúlna az égig talán azt is tudja,
s csak úgy mellékmódon leugrik a tyúkra,
hamar megheréli máris lejön róla,
kaparászik mintha azon nem lett volna,
ám igen figyelmez pedig nem is látja,
ragadozni készül a tikölökánya,
de ha meg is látná akkor sem mozdulna,
ágaskodik fejét egy felé fordítja,
várja hogy csőrével döggé kibelezze,
vörös taréjával kettéfűrészelve.*

Jáarulunk hallal

*Mienk ez a nagy hal,
királyé ez nagy hal,
világra jött világos
hegyi patakában,
fickándozott növekedett
végig a Rábában,
végig a Dunában,
le a téres tengerig,
ott nőtt ekkorára,
térült-fordult elmerült,
onnan hazavágyna,
hullám alatt hullámon
úszott húzott visszajött
halász országába,
kenderkötél hálójába,
halász asztalára,
mienk ez a nagy hal,
királyé ez nagy hal,
teszem tányéromra,
színarany a karimája,
színezüst az oldala,
vasból az alja,
gyémánt fekszik rajta,
lelóg feje farka,
ennek a gyémántnak szeme is van,
ennek a gyémántnak pitykés pikkelye is van,
fekszik a tányéron aprócska szívárvány,
el ne tűnjön,
le ne szakadjon,
mienk ez a nagy hal,
királyé ez nagy hal,
Szent István királyé,
teszem tányéromra,
kérem Istenemet,
Isten tartson békességben minket igazságban!*